

28 Ιουνίου, 1996

[ΠΙΚΗΣ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΡΠΑΛΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ (ΑΡ. 2),

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 196/95)

Διοικητικό Δίκαιο — Δημόσιοι Υπάλληλοι — Αποκατάσταση σταδιοδρομίας υπαλλήλου που επηρεάστηκε από ακυρωτική δικαστική απόφαση — Φύση και ενέργεια της αποκατάστασης — Νομολογιακά πορίσματα και εφαρμογή τους στην εξετασθείσα υπόθεση.

5

Ο αιτητής προσέβαλε τη για δεύτερη φορά προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στην θέση Διευθυντή. Οι προαχθέντες είχαν εκπέσει από την επίδικη θέση κατόπιν ακύρωσης της τοποθέτησής τους στην προηγούμενη ιεραρχικά θέση πράγμα που προαπαιτείτο για την προαγωγή τους στην επίδικη θέση.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή ως απαράδεκτη, αποφάσισε ότι:

15

Σε δύο προηγούμενες αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου κρίθηκε ότι η αποκατάσταση υπαλλήλου σε θέση την οποία θα κατείχε κατά την φυσιολογική εξέλιξη της σταδιοδρομίας του, αν δεν παρεμβάλονταν, όπως στην προκείμενη περίπτωση, ακυρωτική απόφαση, δε συνιστά εκτελεστή απόφαση υποκείμενη σε αναθεώρηση. Στη **Χατζηγορηγιού v. Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου**, ο Αρτεμίδης, Δ., έκρινε ότι η αποκατάσταση ήταν αυτόματη επεξηγώντας "γιατί ήταν κεκτημένο δικαίωμα που απέκτησε η ενδιαφερόμενη με την απόφαση επιλογής της γι' αυτή τη θέση στις 17 Ιουλίου 1992." Όμοια υπήρξε και η προσέγγιση του Κούρρη, Δ., στην **Κυπριανού v. Α.Τ.Η.Κ.** Στην **Κυπριανού**, το δικαστήριο διαπίστωσε και δεύτερο λόγο που καθι-

20

25

στούσε αδύνατη την αναθεώρηση της πράξης εκείνου που εξικνείται στο δεδικασμένο που προέκυψε από τη δικαστική επικύρωση της προαγωγής. Εξειδικεύεται και τρίτος λόγος ο οποίος καθιστούσε την προσφυγή απαράδεκτη, έλλειψη εννόμου συμφέροντος.

5

Το καθήκον της διοίκησης για την αποκατάσταση υπαλλήλου σε θέση από την οποία εξέπεσε λόγω της ακύρωσης προγενέστερης προαγωγής του χωρίς δική του υπαιτιότητα, εξετάστηκε από την Ολομέλεια στην **Καραγιώργης και Άλλος ν. Δημοκρατίας**.

10

Αντλώντας καθοδήγηση από την Γαλλική νομολογία και βιβλιογραφία, (Odent Contentieux Administratif σελ. 2049-2050), διαπιστώνεται ότι η αποκατάσταση στη θέση που θα βρισκόταν υπάλληλος αν δεν παρεμβαλλόταν η ακυρωτική απόφαση συνιστά υποχρέωση της διοίκησης. Η υποχρέωση πηγάζει από το καθήκον της διοίκησης να εξασφαλίσει την ομαλή συνέχιση της σταδιοδρομίας του υπαλλήλου. Στην προκείμενη περίπτωση ο αναδρομικός διορισμός των ενδιαφερομένων προσώπων στη θέση του διευθυντή αποκατέστησε τη βάση στην οποία θεμελιώθηκε η απόφαση για την προαγωγή τους στη θέση του διευθυντή. Το αναντίλεκτο αυτό γεγονός καθιστούσε υποχρέωση της διοίκησης την επαναφορά των ενδιαφερομένων προσώπων στη θέση στην οποία είχαν προαχθεί. Η υπηρεσία τους είχε ανακοπεί από την ακύρωση της προαγωγής τους στη θέση υποδιευθυντή. Η αποκατάσταση συνιστούσε μηχανική πράξη από την οποία δεν απέρρεαν καθήκοντα ή υποχρεώσεις. Κατά συνέπεια η αποκατάσταση των ενδιαφερομένων προσώπων στη θέση του διευθυντή εσπερίο εκτελεστού χαρακτήρα και δεν υπόκειτο σε αναθεώρηση βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος.

15

20

25

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

30

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Χατζηγηγορίου ν. Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου (1994) 4 Α.Α.Δ. 2343,

35

Κυπριανού ν. Α.ΤΗ.Κ. (αρ. 1) (1996) 4 Α.Α.Δ. 645,

Καραγιώργης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1669.

40

Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία ο αιτητής προσβάλλει την αποκατάσταση των τεσσάρων ενδιαφερομένων προσώπων στη θέση του Δι-

ευθυντή μετά από την ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου.

Α. Λυκούργου για Τ. Παπαδόπουλο, για τον Αιτητή.

5 Χατζηγιάννου, για την Καθ' ης η αίτηση.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη αρ. 2 και 3 Σαββίδη και Τιμοθέου.

10

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Στις 11 Απριλίου 1992 το συμβούλιο της Αρχής Τηλεπικοινωνιών με δύο ξεχωριστές αποφάσεις του προήγαγε τα τέσσερα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στη θέση Διευθυντή. (Κ. Χριστοδουλίδης, Διευθυντής Τεχνικών Υπηρεσιών, Φ. Σαββίδης, Διευθυντής Υπηρεσιών Προσωπικού, Μ. Οικονομίδης, Διευθυντής Επιχειρησιακού Σχεδιασμού και Οργάνωσης, και Ν. Τιμοθέου, Διευθυντής Υπηρεσιών Πληροφορικής). Οι αποφάσεις προσβλήθηκαν από τον αιτητή με δύο ξεχωριστές προσφυγές (490/92, 491/92). Στις 12 Μαΐου 1993 και 24 Μαΐου 1993 αντίστοιχα, οι προσφυγές του αιτητή απορρίφθηκαν με επακόλουθο την επικύρωση των επίδικων διοικητικών αποφάσεων.

Στις 29 Νοεμβρίου 1994, ακυρώθηκε δικαστικά προηγούμενη απόφαση της αρχής βάσει της οποίας τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα είχαν διοριστεί στη θέση Υποδιευθυντή Τεχνικού Προσωπικού. (Υπ. 583/91 και άλλες). Σύμφωνα με τον Κ.10(1) των Περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου Γενικών Κανονισμών του 1982 έως 1990 “Αι προαγωγαί ενεργούνται κατά βαθμόν” στην Αρχή. Συνεπώς η θέση “υποδιευθυντή” ήταν προαπαιτούμενο για προαγωγή στην ανώτερη θέση διευθυντή.

Προκύπτει από την αναφορά του Γενικού Διευθυντή στο Διοικητικό Συμβούλιο της 20ης Δεκεμβρίου 1994, ότι ως επακόλουθο της ακύρωσης της προαγωγής τους στη θέση του υποδιευθυντή τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα εξέπεσαν από τη θέση του διευθυντή, προφανώς γιατί η κατοχή της αμέσως κατώτερης θέσης εκείνης του διευθυντή, συνιστούσε προϋπόθεση για ανέλιξη στη θέση διευθυντή.

40

Στις 20 Δεκεμβρίου 1994, η αρχή επανεξέτασε την πλήρωση των θέσεων Υποδιευθυντή Τεχνικού Προσωπικού. Επανεπελέγησαν τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα και επαναδιορίστηκαν στη θέση Υποδιευθυντή Τεχνικού Προσωπικού αναδρομικά από 30 Δεκεμβρίου

1987. Η εξέλιξη αυτή έθεσε και το θεμέλιο για την αποκατάσταση των ενδιαφερομένων προσώπων στη θέση διευθυντή από την οποία είχαν εκπέσει ως αποτέλεσμα της ακυρωτικής απόφασης της 29 Νοεμβρίου 1994.

5

Ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση της Αρχής για την αποκατάσταση των ενδιαφερομένων προσώπων στη θέση του διευθυντή. Οι λόγοι για τους οποίους επιδιώκει την ακύρωση της απόφασης επικεντρώνονται στις εκατέρωθεν διεκδικήσεις για προαγωγή στη θέση διευθυντή του αιτητή αφενός, και των ενδιαφερομένων προσώπων αφετέρου. Έτσι βρισκόμαστε μπροστά στο παράδοξο φαινόμενο να επιδιώκεται από τον ίδιο αιτητή για δεύτερη φορά η αναθεώρηση της απόφασης για την προαγωγή των ενδιαφερομένων προσώπων στη θέση διευθυντή.

10

15

Σε δύο προηγούμενες αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου κρίθηκε ότι η αποκατάσταση υπαλλήλου σε θέση την οποία θα κατείχε κατά την φυσιολογική εξέλιξη της σταδιοδρομίας του, αν δεν παρεμβαλλόταν, όπως στην προκείμενη περίπτωση, ακυρωτική απόφαση, δεν συνιστά εκτελεστή απόφαση υποκείμενη σε αναθεώρηση. Στη *Χατζηγηγορίου ν. Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου* (1994) 4 Α.Α.Δ. 2343, ο Αρτεμίδης Δ., έκρινε ότι η αποκατάσταση ήταν αυτόματη επεξηγώντας “γιατί ήταν κεκτημένο δικαίωμα που απέκτησε η ενδιαφερόμενη με την απόφαση επιλογής της για αυτή τη θέση στις 17 Ιουλίου 1992.” Όμοια υπήρξε και η προσέγγιση του Κούρρη, Δ., στην *Κυπριανού ν. Α.Τ.Η.Κ. (αρ. 1)* (1996) 4 Α.Α.Δ. 645). Στην *Κυπριανού*, το δικαστήριο διαπίστωσε και δεύτερο λόγο που καθιστούσε αδύνατη την αναθεώρηση της πράξης εκείνου που εξικνείται στο δεδικασμένο που προέκυψε από τη δικαστική επικύρωση της προαγωγής. Εξειδικεύεται και τρίτος λόγος ο οποίος καθιστούσε την προσφυγή απαράδεκτη, έλλειψη εννόμου συμφέροντος.

20

25

30

Το καθήκον της διοίκησης για την αποκατάσταση υπαλλήλου σε θέση από την οποία εξέπεσε λόγω της ακύρωσης προγενέστερης προαγωγής του χωρίς δική του υπαιτιότητα, εξετάστηκε από την ολομέλεια στην *Καραγιώργης και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1669.

35

Αντλώντας καθοδήγηση από την Γαλλική νομολογία και βιβλιογραφία, (Odent Contentieux Administratif σελ. 2049-2050), διαπιστώνεται ότι η αποκατάσταση στη θέση που θα βρισκόταν υπάλληλος αν δεν παρεμβαλλόταν η ακυρωτική απόφαση συνιστά υποχρέωση της διοίκησης. Η υποχρέωση πηγάζει από το καθήκον

40

της διοίκησης να εξασφαλίσει την ομαλή συνέχιση της σταδιοδρομίας του υπαλλήλου. Στην προκείμενη περίπτωση ο αναδρομικός διορισμός των ενδιαφερομένων προσώπων στη θέση του υποδιευθυντή αποκατέστησε τη βάση στην οποία θεμελιώθηκε η απόφαση για την προαγωγή τους στη θέση του διευθυντή. Το αναντίλεκτο αυτό γεγονός καθιστούσε υποχρέωση της διοίκησης την επαναφορά των ενδιαφερομένων προσώπων στη θέση στην οποία είχαν προαχθεί. Η υπηρεσία τους είχε ανακοπεί από την ακύρωση της προαγωγής τους στη θέση υποδιευθυντή. Η αποκατάσταση συνιστούσε μηχανική πράξη από την οποία δεν απέρρεαν καθήκοντα ή υποχρεώσεις. Κατά συνέπεια η αποκατάσταση των ενδιαφερομένων προσώπων στη θέση του διευθυντή εστερείτο εκτελεστού χαρακτήρα και δεν υπόκειτο σε αναθεώρηση βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος.

15

Η προσφυγή απορρίπτεται ως στερούμενη αντικειμένου, με έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με
έξοδα.*